

תת"ע 7656/04/15 - מדינת ישראל נגד אלכסנדר אבשלומוב

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 7656-04-15 מדינת ישראל נ' אבשלומוב
בפני כבוד השופט שלמה בנג'ו

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשם

אלכסנדר אבשלומוב

הכרעת דין

הנאשם הובא לדין בשל כך שביום 2.1.14, בשעה 08:55, בכביש 22 ממזרח למערב, נהג ברכב, בדרך המחלקת על ידי שטח הפרדה ועבר על שטח ההפרדה, וזאת בניגוד לתקנה 36(ב) לתקנות התעבורה. הנאשם כפר בעובדות כתב האישום.

המאשימה העידה את השוטר עורך הדוח רס"ב איציק לוי חסון, אשר ערך את הדוח לנאשם (ת/1). השוטר חסון ציין בדוח שערך, כי בהיותו בתפקיד, עמד בצומת כביש 22, ברחוב חירם בחיפה, הבחין ברכב הנאשם כשהוא מגיע בנתיב הימני, המוליך לרחוב חירם, וכאשר הגיע לצומת חירם - כביש 22, פנה שמאלה לנתיב הימני בכביש 22, כשהוא חוצה שטח הפרדה המסומן על הכביש ונראה בבירור. השוטר סימן לנאשם לעצור בצד הדרך, הסביר לו את העבירה, ובתגובה, לכשנעצר, אמר הנאשם: "אני הגעתי מחוף שמן", ובתגובה נוספת אמר "אני לא עברתי".

השוטר נחקר על ידי הנאשם על גרסתו, והבהיר לו, כי הוא הבחין היטב בו, ובשותפו, ואין זה מתקבל על הדעת שהוא יבצע את העבירה, כאשר הוא רואה שישנם שוטרים העומדים בצומת. השוטר הבהיר כי מדובר בצומת עמוס, במיוחד בשעות הבוקר, הנהגים מגיעים לרוב בנתיב הימני ביותר, שמוביל לחירם, ובסמוך לפנייה, היכן שמשורטט שטח ההפרדה על הכביש, הם "חותכים" כדי לעקוף את כל התנועה. בשל תלונות רבות של נהגים שונים, מוצבת שם ניידת.

עוד הדגיש, כי הוא עמד מחוץ לניידת, והבחין בבירור בנאשם, כאשר הוא מבצע את העבירה, גם כשנעצר, טען תחילה שהגיע מחוף שמן, אחר כך טען שהוא לא ביצע את העבירה.

לבקשת הנאשם, השוטר צייר תרשים וגם בתרשים סימן השוטר היכן עמד, סימן את קו הנסיעה של הנאשם, כיצד עקף את כל התנועה, "חתך" את הנתיב תוך שהוא עולה על שטח הפרדה.

המאשימה לא העידה את השוטר הנוסף שנכח באירוע.

הנאשם, חזר על גרסתו, וטען, כי לא ביצע את העבירה, לדבריו, הוא נסע מכיוון כללי צ'מפיון, לבית החולים רמב"ם, יחד עם הילדה הקטנה שלו, לצורך טיפול רפואי, והתכוון להשתלב בדרך, ואכן השתלב לפני קו ההפרדה. הוא ציין, כי היה עומס בתנועה מצד שמאל, ולכן היה צריך להשתלב. כאשר נעצר על ידי השוטר, הכחיש נמרצות כי ביצע את העבירה, ולא בכדי, הוא מבזבז שני ימי עבודה, ולא משלם את הקנס, בגין הדוח, הואיל והוא עומד על כך, שהוא לא ביצע את העבירה.

בחנתי היטב את העדויות שנשמעו בפניי, את עדותו של השוטר מזה, ושל הנאשם מזה, ובסופו של יום, מצאתי את עדות עד התביעה, שהינה עדות יחידה, שקולה כנגד עדות ההגנה.

זכור לי היטב, האופן בו העיד השוטר, וכיצד העיד הנאשם. בחנתי את האופן בו העידו השניים, את שפת הגוף ואותות האמת, שעלו תוך כדי האופן בו מסרו את העדות, ולא השתכנעתי כי יש מקום להעדיף את עדותו היחידה של השוטר, על פני עדות הנאשם.

גרסתו של הנאשם הייתה עקבית למן רישום הדוח, שאז הכחיש בתוקף את טענות השוטר, ועד לשלב הסיכומים בפני. כשהעיד בפני, ניכר היה, כי הכחשה זו, אינה מן השפה אל החוץ, אלא היא משקפת את מצב הדברים העובדתי כהווייתו. גרסה זו לא עורערה בחקירה הנגדית ונותרה על כנה.

להתרשמותי, הנאשם אכן נסע על התיב הימני ביותר בכביש 22, ועקף את התנועה שלשמאלו, כפי שהעיד השוטר, אך נראה כי הקפיד לעשות זאת, טרם חציית קו ההפרדה, ומאוד סמוך לו.

במצב דברים זה, כאשר שתי העדויות שקולות זו כנגד זו, זכאי הנאשם ליהנות מהספק.

אשר על כן, אני מזכה את הנאשם מהעבירה המיוחסת לו מחמת הספק.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי בחיפה.

המזכירות תשלח לצדדים עותק מהכרעת הדין.

ניתנה היום, ב' אדר א' תשע"ו, 11 פברואר 2016, בהעדר הצדדים